

Voorbeelden gedichten

Moegestreden
blies een zacht lentebriesje
je als flinterdun herfstblaadje
van de boom
eindelijk mocht je gaan.

O als ik dood zal, dood zal zijn
kom dan en fluister, fluister iets liefs.

J. H. Leopold

Zwaar werden de dagen
en lang duurde de nacht.
Hoe moeilijk is het vechten
bij het ontbreken van de kracht.
Ik heb de berg beklommen
die jullie nog moeten gaan.
Huil echter niet:
ik ben in vrede gegaan.

Omdat er liefde is,
bestaat er geen voorbij
in alle eeuwigheid ben jij.

Nooit meer je stem, je lach
samen genieten van een mooie dag.
Niets is meer hetzelfde in ons leven;
liefde en herinneringen zijn gebleven.

Als je de voet op de andere oever zet
en het blijkt de hemel te zijn.
Als je dan door een hand wordt aangeraakt
en het blijkt Gods hand te zijn.
Als je dan muziek hoort
en het blijken engelen te zijn,
dan ben je niet heengegaan,
maar thuis aangekomen.

Het verlies was er al voor het einde
de rouw voordat het afscheid kwam.
Toen die onzekere verwarring
bezit van je gedachten nam.

De ochtendzon onthulde zijn gezicht
gegoten door het duister van de nacht.
Hij sliep, maar door de vingren van het licht
werden zijn trekken langzaam naar omhoog gebracht.

M. Vasalis

Zij die zijn overleden
zijn niet meer waar ze waren
maar overal waar wij zijn.

Heb lef te leven
en durf te sterven.

Vandaag werd het weer licht,
de vogels fluiten gewoon door
en ik, ik probeer het te begrijpen
mijn verstand zegt, het is goed zo
maar wat ik voel is anders
om wat er gisteren was en nooit meer terugkomt.

Maar vroeg of laat verschijnt het land
dat elk verstand te boven gaat.
Waar ik volmaakt opnieuw ontmoet
wie ik voorgoed was kwijtgeraakt.

J. P. Rawie

Roerloos staan de bomen te dromen
't is buiten zo stil
net alsof het zeggen wil
kind, zo is het leven
het duurt maar even
het leven is als een jaargetij
het komt, het gaat en 't is voorbij.

Je wereld werd steeds kleiner
de deur ging langzaam dicht.
Iedere dag toch verder
jouw reis naar het eeuwige licht.
Zoveel vragen zonder antwoord
wat ging er in je om?
Niemand kan het nog vertellen
niemand weer waarom.

Herinner mij niet in sombere dagen.
herinner mij in de stralende zon.
Herinner mij hoe ik was
toen ik alles nog kon.

Zoveel soorten van verdriet,
ik noem ze niet.
Maar één, het afstand doen en scheiden.
En niet het snijden doet zo'n pijn,
maar het afgesneden zijn.

M. Vasalis

Als het lichaam niet meer wil
en het leven wordt lijden,
kan men voor het sterven dankbaar zijn
omdat het komt als een bevrijden.

Wat gaf je veel,
wat nam je weinig ...

De bloemen bloeien,
de vogels fluiten
en opeens is het stil.

En telkens weer zal ik je tegenkomen
we zeggen veel te gauw, het is voorbij,
hij heeft alleen je lichaam weggenomen
niet wie je was, en ook niet wat je zei.

Rust nu maar uit - je hebt je strijd gestreden.
Je hebt het als een moedig man gedaan.
Wie kan begrijpen wat je hebt geleden?
En wie kan voelen wat je hebt doorstaan?

Intens verdrietig om wat niet meer is
en nooit meer zal zijn
dankbaar voor wat was
en altijd zal blijven.

Huil niet omdat ik er niet meer ben,
maar glimlach omdat ik er was.

Dankbaar voor wie je was
Met en van elkaar genieten
Wijsheid die je met ons deelde
Voor iedereen behulpzaam
Dapper gestreden
Liefde waarmee je ons
tot het laatste moment omringde.

Veel fijne herinneringen
verzachten onze smart
Voorgoed uit ons midden
maar voor altijd in ons hart.

Opgeven betekent niet altijd dat je zwak bent.
Soms betekent het dat je sterk genoeg bent
om iets los te laten.

Golven die komen
nemen het water op
van golven die gaan.

Opgewekt en zorgzaam
Nooit vragend
Nimmer klagend
Altijd stil dragend
Moedig ging je door, steeds weer,
Tot op het laatste moment
Het wilde niet meer.

Als leven lijden wordt
is sterven een gewin.

Als je haast té moe bent om te leven
als je haast te moe bent om te gaan
komt er soms -onverwacht-
een lichtpuntje in je bestaan.

I Sipkes de Smit

Opeens
was er nog zoveel te zeggen
Opeens
was er nog zo veel te vragen
Opeens
is het te laat.

Verder van de wereld weg
elke dag een beetje
Dichter naar de hemel toe
elke dag een treetje

Toon Hermans

Liefhebben is loslaten
hoe moeilijk dat ook is
Door onze tranen heen
sluip de glimlach van de herinnering.

Degenen die ik liefheb verlaat ik
om degenen die ik liefhad terug te vinden.

Houden van is laten gaan
hoe moeilijk het ook is.

Het was mooi,
het is goed zo.

Weggaan is iets anders
dan het huis uitsluipen
zacht de deur dichttrekken
achter je bestaan en niet
terugkeren. Je blijft
iemand op wie wordt gewacht.

Weggaan kun je beschrijven als
een soort van blijven. Niemand
wacht want je bent er nog.
Niemand neemt afscheid
want je gaat niet weg.

Rutger Kopland

Ik zal nog altijd grapjes met je maken
we zullen samen door het stille landschap gaan
nu je mijn handen niet meer aan kunt raken
raak je mijn hart nog duidelijker aan.

Toon Hermans